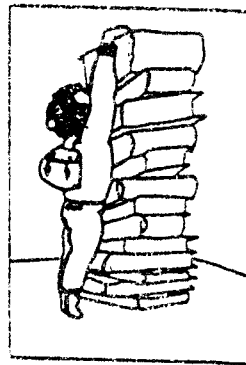

POLI - ?????

I. évfolyam 5. szám

A Közgazdasági Politechnikum lapja

1992. június 12.

Mottó: Amikor már mindenki meztelen, ...akkor
a Magyar Köztársaság elnökén még mindig van egy gönc.

Esterházy Péter

Az ötödik szám tartalmából:

- A megálmodott Paradicsom (válogatás a művészet órán született fogalmazások közül): **Fuchs Péter, Füles Dalma, Horváth Timea, Kovács Péter, Luy Viola, Raszti Péter, Török Lívia, Várkonyi Veronika, Veres Gábor**
- **Köles Áron és Molnár András** műfordításai
- Vélemények a szabadságról: **Bálintfy Kati, Bálint Anikó, B.**
- **Funk Ádám:** Pantenol; A vizespohár; Groteszk
- A születésnap buliról: **Adorján Miklós, Gallai Zsófi, Nagy Ákos**
- **Puskás Aurél:** Emlékeztető az IT-ülésről
- **Nagy Ákos:** A büfé-ügy
- **Fuchs Péter:** Javaslatok a vizsgarendszer átalakítására
- Az első tanév értékelése (szaktanári, tantárgyfelelősi és osztályvélemények)

1992 szeptemberéig lesz látható a szegedi Fekete-házban az Iskola és diákélet című kiállítás, melyet az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum rendezett, és ízelítőt kínál a hajdani iskolák légköréből.

Aki arra jár nyáron, ne hagyja ki!

A művészetismeret tantárgy negyedik negyedévi anyaga a Bibliával való ismerkedés. Az egyik órán az Édenkertről volt szó, és az elmélkedések, álmódosások során kiderült, hogy szinte mindenki másképp képzei el a tökéletes világot. A POLI-???? 5. száma ízelítőt ad ezekből a megfogalmazott gondolatokból.

A PARADICSOM

A paradicsom egy zöldség. Piros színe és sok magja van. Az a baj, hogy nem erről kell írnom.

A Paradicsomban teremtődött meg az első emberpár. Felhőtlen volt a boldogságuk, csodálatos az életük, mert tudatlanok voltak. Hiányzott belőlük a "tudás művészete". Ősztöneik szerint, szabadon éltek. Nem kellett gondoskodniuk a holnapról. Minden, ami szükséges, ott volt körülöttük, egy karnyújtásnyira. Nem tudták, és nem is tudhatták rombolni a természetet. Belőle éltek, megbecsülték. Egyszer eltévedtek, és egy hatalmas lígetbe értek. A közepén hét arany oroszlánfejjel díszített szökőkút állt. Mézédés bor folyt hatból, a hetedikből pedig sör. Odamentek, és ittak mindegyikből mértéktelenül. Találtak ott dohányt is. Sodortak maguknak cigarettát. Álmodtak. A dohányba marihuána is keveredett. Részségük határtalan volt. A valóság egybefolyt az álommal. Élvezték ezt a játékot, amit a Sátán űzött velük. Később a Gonosz nyáltól csöpögő, kifolyt szemű, mocsárszagú, tűzokádó "emberarcot" öltött magára. Elvezette részeg kábulatban lévő hőseinket Isten kertjébe, a Tudás, Akarat, Jó, Rossz és Öröklét fájához, ahol rávette őket, hogy fogyasszanak a gyümölcsökből. Isten nagy port kavarva vihart idézett elő, mert látta teremtményeit a tiltott gyümölcsökből enni. Kisöpörte őket a Paradicsomból. Kínokat és szitkokat szórt rájuk.

A tudás fájáról való evés málg is hat ez emberekre. Minden generáció egyre többet tud, és nemsokára elpusztítják a Földet. Ez lesz az Apocalypsis.

Maci - Zártosztály -

Az alábbi három írás kommunikáció órán született. Az volt a feladat, hogy mindenki készítsen fogalmazást

SZABADSÁG A POLITECHNIKUMBAN

címmel.

Ízlések és pofonok, valamint fogalomértelmezések különbözőek. Íme a bizonyíték:

I.

A szabadságot ki-ki a maga mércéjével méri, a saját elgondolása, lehetősége szerint ítéli meg. A mi iskolánkban e szó értelmezése sokféle lehet.

A legelső gondolat, ami az eszembe jut, és ehhez a fogalomhoz köthető: a szabad óralátogatás. Ez annyit

jelent, hogy a diák szabadon járhat be az órákra. Ebben az esetben a felelősségtudat szabja meg a határokat.

A diákok más téren is szabadok, például ha a különböző véleménynyilvánításra gondolunk.

Tulajdonképpen megvannak a lehetőségeink, nekünk csak élnünk kell velük. A még nem működő diákönkormányzatról nem is beszélve. Vagy például az a "hirdetmény", amelyet nekünk kellene kitölteni iskolai törvényjavaslatokkal, jogainkra és kötelességeinkre vonatkozó ötleteinkkel. Még abban is függetlenek vagyunk, hogy nem kéri tőlünk számon a tanárok naponta az anyagot, hanem

mindenki úgy osztja be az idejét, ahogy szeretné, és csak a kijelölt időpontban, a negyedévi vizsgákon kell produkálnia magát. Ez persze nem azt jelenti, hogy a két vizsga között semmit nem kell csinálni. Szerintem ezek azok a dolgok, amelyek a mi liberális iskolánkban a szabadságot képviselik.

Bálintfy Kati -FH-

II.

A Közgazdasági Politechnikumot "szabad iskolának" nevezik. Szabadság, demokrácia - ezek a külső jelzők. De az idejének többségének más a véleménye. A látszat ellenére nem ez a legfontosabb. Az egyre több, kisebb-nagyobb probléma elnyomja ezt az - eredetileg nagyon fontos - kérdést. Túl sok a nehézség, a feladat, amikre eredetileg nem készültek fel a tanárok, mikor megalapították ezt az iskolát. Fegyelmezet(len)ségi problémák, óralátogatás, és még sorolhatnám.

A magatartás fogalma alatt értem az órai és az épületen belüli viselkedést. És ehhez kapcsolódik az óralátogatás. Azzal, hogy kötelezővé vált a testkultúra óra, még nem oldódott meg a helyzet. Sokan már a negyedév elején eljártsszák az 1%-ot. Ennek következménye az igazolás-hamisí-

tás, az ismerős dokik segítőkétségének igénybevétele. Akiknek pedig ezek a lehetőségek nem adatnak meg, kénytelenek bemenni az órára, és ott fegyelmeztetlennednek. Nem figyelnek az órán, zavarják azt, s a tanárt is kiborítják. A többi óránál is hasonló a helyzet.

Miután az órák egymásra épülnek, így aki nem volt előző órán, lemarad. Akkor meg azért zavarja az órát, mert nem érti, nem tudja, stb. Ennek következménye az, hogy az óra fele azzal megy el, hogy az előző órai anyagot magyarázza a tanár.

Nem tudom megérteni, hogy akiket nem érdekel az anyag, az óra, azok miért járnak be. Azért, hogy itt éjjék ki szabadságjogukat? Ugyanúgy viselkednek bent, mintha a Sóhajokon lennének. Ez néha tényleg örjítő.

A szabadság-korlátozásoknál szóba hozhatom a büfét. Bár tudom, hogy a petíció benyújtása után semmit nem tettünk ennek érdekében, de akkor is. Miért volt, van egyáltalán erre szükség? A "szigorúan" meghatározott tartózkodási helyek: a Sóhaj és a könyvtár...

Nagyon kezdünk egy sima szak-középiskolára hasonlítani. Bár tudom, hogy ez többnyire a mi hibánk, de ha így haladunk, jövőre már semmi nem lesz a "szabad iskolából". Elvegyülünk a többi között. Túl sok a probléma, amely a szabadság, a demokrácia kialakulását, megmaradását gátolja. És persze a csalódások - mind a gyerekek, mind a felnőttek (tanárok) részéről.

Bálint Anikó -FH-

III.

Szabadság és a K.P. Érdekes ellentmondás. Hiszen a szabadság fogalom egyik alapjelentése az elnyom(at)ásnélküliség. De vajon beszélhetünk erről a K.P.-ban?

A válasz egyértelműen nem. Lehet-e ott szabadság, ahol egy szűk csoport el van nyomva a diákok seregeivel szemben?

Kik ezek az emberek? Nos a válasz egyértelmű. A tanárok. Elgondolni is rossz, mit kell átélniük szegényeknek.

Erőszakkal beléjük fojtják a szót órákon keresztül, nem hagyják, hogy átadják óriási tudáshalmozukat, majd a vizsgákon azzal vádolják őket, hogy pikkelnek, és azért buktatnak meg embereket. És ha a dolog ilyen egyszerű volna! De nem.

Mint minden önkényuralmi rendszerben, itt is csak az elnyomottaknak nincsenek jogaik. Mert amíg a diák megteheti, hogy nem jár órára, addig a tanár nem. A diák követelhet plusz foglalkozást a tanár szabad idejéből, de a tanár nem követelheti fegyelmet az órákon.

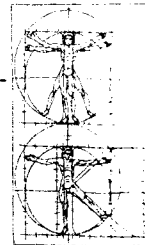
És mindennek a tetejébe még nem is lázadhat, hiszen akkor az a válasz, hogy a tanár tanítson, ne hóbörögjön.

Egyébiránt meg ő - a tanár - adta ezt a jogot a diák kezébe.

Uff, én szóítottam.

B.

A VÉGZETES TÉVEDÉS, AVAGY AZ ÉN PARADICSOMOM

- Valahol az Eufrátesz és a Tigris között járhatunk - mondta társam, aki a navigátor, a kormányos és a rádiós szerepét töltötte be szerencsétlenül járt időgépünkben. A tudósoknak sikerült előállítaniuk a mini fűzős reaktort, mely kis helyen elfér, és elképzelhetetlenül sok energiát képes bármikor üzemeltetői rendelkezésére bocsátani. És nekünk ezzel kell - kellett volna - visszamenni több mint 2000 évet az időben, hogy bizonyítsuk Krisztus létezését. Igen ám, csak hogy valamit teljesen figyelmen kívül hagytak. Mégpedig azt, hogy ha gépünk a tér egy bizonyos pontján ott marad, akkor a folyamatosan mozgó csillagrendszerek addig elvándorolhatnak. 2000 év alatt ez tisztes táv.

Szóval mi (én, a tudós történész és kísérőm, a speciálisan képzett "sofőr") ott ültünk a pöttynyi kabinban. Amikor a visszaszámláló 2000-től villámgyorsan pörgött visszafelé, és magállt a 0-án, kinyitottam a kémlelőnyílás ablakát, és... Meghűlt bennem a vér. Kék ég helyett feketeség. Korom feketeség, picli fehér pontok millióival. Egyikünk sem akart hinni a szemének. Csak ekkor döbbsentünk rá: végzetes tévedés áldozatai vagyunk. Súlytalanság nem volt, nem is lehetett, mivel nekünk külön terünk és időnk volt az antigravitáció miatt. Ráadásul - mint társamtól megtudtam (ő ugyanis értett gépünkhöz, ott volt a tervezőbrigádban) csak szárazföldi és vízi helyváltoztatásra szolgáló légpárnánk van, rakétánk nincs, ezt elfelejtették betervezni. Szóltanul néztünk egymásra - miközben fogyott a drága oxigén -, amikor észébe jutott a mentő ötlet:

- Várjunk csak! Napközéppontú imbolygása is van naprendszerünknek! - kiáltotta, és máris kiszámolta, hány évet kell visszamennünk ahhoz, hogy a Földet magunk alatt találjuk ismét. (Ugyanis időgépünk csak visszafelé tudott menni az időben.) Közel 20 millió év jött ki. De ez is valami. Beállítottuk a számlálót, és több mint 5 perc kellett, mire a kívánt időbe érkeztünk. Kinéztem a kémlelőnyíláson, és (mivel mi meg sem mozdultunk) láttam, hogyan közeledik a Föld. De rézsút! Elmegy mellettünk! Amint kikapcsoltam az antigravitációt, az összes fizikai törvény igaz lett ránk. Gépünk a tér minden tengelye irányában végzett forgó mozgást, mi lebegtünk, még az a titánhenger is megmozdult, amibe a dokumentumokat kellett volna tennünk, hogy gépünk mellett ezt is kiássák a földből. Most a föld vonzása hatott ránk, és gyorsuló mozgást végezve elindultunk az életet jelentő anyaföld felé.

A légkörbe érve ordítottunk a fájdalomtól, hisz többszörös g hatott ránk. Gépünk kigyulladt, leégett a burkolatról az összes szennyeződés, festék. Tudtuk, hogy ezt kibírja.

Egyszer csak iszonyatos dörrenés rázta meg minden porcikánkat - átléptük volna a hangsebességet? Azt egyszer már megtettük (mivel gépünk 32.4 négyzetméteres gömbfelületéhez a közel 80 tonna kissé begyorsított).

Nem, ez nem az volt. Elvesztettük az eszméletünket. Miután magunkhoz tértünk, kinéztem.

- Tenger! - ordítottam kitörő örömben. És valóban: vörösen izzó gömbünk óriási sistergéssel a tenger feneké felé tartott. Társam, aki értett hozzá, gyorsan bekapcsolta a hajtóművet, mielőtt összeropantunk volna. Nem, nem az antigravitációt kapcsolta vissza, hanem a légpárnákat indította el. Hatalmas robajjal kiemelkedtünk a vízből. Szárazföld sehol. De ez nem is érdekelt, hisz "kimeríthetetlen" energiánkkal akár körbe is rohángaszhattuk volna légpárnáinkon a földet. Kinyitottam a kabintetőt, és köhöggetően friss, tiszta levegő áramlott be a kabinba. Alkonyodott. Társam (még jó, hogy pilóta volt) tudott a csillagok alapján tájékozódni, és körülbelül meghatározott helyzetünk alapján elindultunk északra, ott véltük meglátni a földet. Egész éjjel mentünk. Úgy 10 óra tájban délelőtt (vakító világosság volt mindenütt, ami nem égetett, hiszen ekkor még ép volt az ózonpajzs) láttunk zöld foltokat a horizonton. Társam bevallotta, hogy nem oda lyukadtunk ki, ahova szeretne volna. 20 millió év alatt kissé megváltozott mind a csillagok, mind a kontinensek állása. De ez már nem számított. A táj gyönyörű volt.

Valahogyan elkacsáztunk a hajdani Babilónia területére, le akartunk telepedni, ám mivel éppen egy dinoszaurusz felségterületén tartózkodtunk, menteni kellett az irhánkat. Így maradt a tengerpart.

Kalyibánk kezdetleges, de a célnak megfelelt. A levegő tiszta volt. Óriási, érett, mézédés gyümölcsök teremtek mindenhol, az idő majdnem mindig 25-30 celsius fok között mozgott, esőt szinte alig láttunk. Nev volt idegeskedés, stressz, nem maradt semmi a XXI. század erkölcséből, életéből, boldogok voltunk, örültünk az ÉLET-nek. Örültünk, hogy a Mindenható minket részesített ilyen kivételes jóban. Talán csak a nőnemű élőlények hiányoztak. Éppen ezért társam (aki világ életében kalandor volt, ezért is vállalkozott erre az expedícióra) elindult megnézni az ósrobbanást. Tudtam, hogy nem fogja túlélni.

Egyedül vagyok. Nem tudom, miért írom ezt le, hiszen a titándoboz, de még talán az időgép sem bírta volna ki 20 millió évet... Boldog vagyok... Ez az én Paradicsomom...

Szmöre - FH -

Versfordítás

zötibroferev

A haladó angol csoportban a közelmúltban azt a házi feladatot kapták a diákok, hogy fordítsák le, "műfordítsák" Lou Reed *Magician* című dalszövegét. Az alábbiakban ezek közül csemegézhet a Nagyerdemű Olvasóközönség, sőt Maga is próbálkozhat az átültetéssel.

Varázsló

Varázsló. Varázsló vegyél fel a szárnyaidra és... szelíden görgesd a felhőket arrébb
Sajnálom, nagyon sajnálom, hogy nincsen varázsigém
Csak szavak, hogy elsodorjanak

Akarok valami varázslatot, ami elsodor
Akarok valami varázslatot, ami elsodor
El szeretnék számolni ötíg megfordulni és elveszettnek látni magamat
Repíts keresztül a viharon és ébressz fel a nyugalomban

Eressz el ebből a testből ebből a tömegből, ami mellettem mozog
Engedd, hogy elhagyjam messzire e testet
Hányok, ha magamra nézek
Utálom ezt a fájdalommal teli testet a betegség lassan eluralkodik rajtam

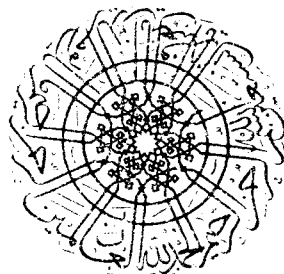
Varázsló, vedd el a lelkemet belül fiatal vagyok és életerős
belül élénk vagyok, kérék, vigyél magaddal
Annyi dolgot kell még csinálni - Túl korai lenne hogy életemnek vége legyen,
Hogy ez a test egyszerűen elrohadjon

Akarok valami varázslatot, ami életben tart
Akarok valami csodát... Nem akarok meghalni
Félek, ha elalszom, többé soha nem ébredek fel
Nem sokáig fogok létezni
Becsukom a szemem és eltűnök és belesodródok a homályba

Valaki... kérék, hallgass meg engem a kezem nem tud megtartani egy csésze kávé
Az ujjaim gyengék - a dolgok csak kiesnek közülük
Belül fiatal vagyok és csinos
Túl sok dolog befejezetlen

Doktor, te nem vagy varázsló és én nem vagyok hívő
Többre van szükségem most, mint amit hit adhat
Hinni akarok a csodákban - nem csak a számokban
Szükségem van valami varázslatra, ami elvisz engem

Akarok valami varázslatot, ami elsodor
Akarok valami varázslatot, ami elsodor
Jöjj el ezen a csillagtényes éjszakán
Helyezd vissza a csillagokat, holdat, a fényeket - a nap elveszett
Repíts keresztül ezen a viharon és ébressz fel a nyugalomban...
Egyenesen keresztül szállok a viharon és felébredek...A... Nyugalomban.
Köles Áron - Zártosztály -

Magician

Magician Magician take me upon your wings and... gently roll the clouds away
I'm sorry so sorry I have no incantations only words to help sweep me away

I want some magic to sweep me away
I want some magic to sweep me away
I want to count to five
turn around and find myself gone
Fly through the storm
and wake up in the calm

Release me from this body
from this bulk that moves beside me
Let me leave this body far away
I'm sick of looking at me
I hate this painful body
that disease has slowly worm away

Magician take my spirit
inside I'm young and vital
inside I'm alive please take me away
So many things to do — it's too early
For my life to be ending
For this body to simply rot away

I want some magic to keep me alive
I want a miracle... I don't want to die
I'm afraid that if I go to sleep I'll never wake
I'll no longer exist
I'll close my eyes and disappear
and float into the mist

Somebody... please hear me
my hand can't hold a cup of coffee
My fingers are weak — things just fall away
Inside I'm young and pretty
Too many things unfinished
My very breath taken away

Doctor you're no magician — and I am no believer
I need more than faith... can give me now
I want to believe in miracles — not just belief in numbers
I need some magic to take me away

I want some magic to sweep me away
I want some magic to sweep me away
Visit on this starlit night
replace the stars the moon the light — the sun's gone
Fly me through this storm
and wake up in the calm...
I fly right through this storm
and... Wake... Up... In... The... Calm

Varázsló, varázsló, vegyél fel a szárnyaidra és... a felhőket görgesd el
Sajnálom, nagyon sajnálom, hogy nincsen varázserőm,
csak a szavak segítenek elsodorni engem

Akarok egy kis varázserőt, hogy elsodorjon,
Akarok egy kis varázserőt, hogy elsodorjon
Ötíg akarok számolni,
Elfordulni és elveszni
Repíts keresztül a viharon
És ébressz fe a nyugalomban

Engedd szabadon ebből a testből,
Ebből a masszából, ami körülvesz,
Engedd szabadon ebből a testből, minél messzebb,
Beteg vagyok, ha magamra nézek,
Utálom ezt a fájdalmas testet.
Meiybe a betegség lassan bekúszik.

Varázsló, vedd el a lelkem,
Belül fiatal és életteli vagyok,
Belül újra éledek, kérék, vigyél el
Túl sok dolgot kell csinálni - túl korai,
hogy az életem véget érjen
Hogy a testem lassan szétrohadjon

Akarok egy kis varázserőt, hogy életben tartson
Akarok egy varázsigét...Nem akarok meghalni
Félek, hogy ha elalszom, nem ébredek fel soha
Nem létezem többé
Ha becsukom a szemem, eltűnök
És a homályban lebegek

Valaki...kérék, halij meg
A kezem nem képes megtartani egy kávéscsészét
Az ujjaim gyengék - a dolgok csak kihullanak belőle
Belül fiatal és csinos vagyok
Túl sok minden befejezetlen
A lélegzetem eláll

Doktor, te nem vagy varázsló, és én nem vagyok hívő
Többre van szükségem, mint hűség...amit most adni tudsz
Akarok hinni a varázslatban - nem csak a számokban
Szükségem van egy kis varázslatra, hogy elvigyen

Akarok egy kis varázslatot, hogy elsodorjon,
Akarok egy kis varázslatot, hogy elsodorjon,
Meglátogasson a csillagos éjjelen
Helyezd vissza a csillagokat, a holdat, a fényt -
a Nap elveszett
Repíts keresztül a viharon
És ébressz fel a nyugalomban
Keresztülrepülök a viharon
És... Felébredek...A... Nyugalomban
Molnár András - Zártosztály -

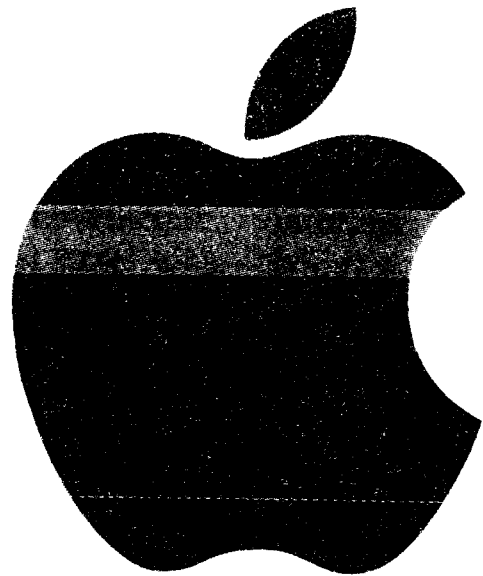
A TUDÁS ALMÁJA

"Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lőn."

Ekkor születtem meg én. Hogy mi vagyok, azt én is csak a teremtés végén tudtam meg. Egy alma a tiltott almafáról. A nevemet Ádámtól és Évától kaptam. Azt pedig, hogy mitől tudok gondolkodni, azt mindenki sejtethné. Én a tudás almafáján függök. Itt élek, és Innen fogok lepottyanni, ha már megnőttem, és elég erős vagyok ahhoz, hogy önálló életet kezdhessek. Jó innen főnről a kilátás! Mindefelé zöldségek, gyümölcsök (pl.: én), állatok és emberek. Akarom mondani, csak két ember. Minden tele van színekkel. A fű a zöld minden árnyalatában pompázik, ami attól függ, hogy milyen fajta, hol van, és hogy esik rá a napfény. Mindenki szereti egymást, szaporodik... Na jó. Azért itt sincs minden rendben. Az állatok, Ádám és Éva leszedik a növényeket. Én ugyan biztonságban vagyok. Megtiltották, hogy akárki áldozatává tegyen. Nem tudom, ki. Főnről jött a parancs. Csak ez a kígyó ne lenne! Mindenáron azt akarja, hogy megegyenek. Most is éppen Évát fűzőgeti. Remélem, nem tudja rávenni, hogy ilyen butaságot csináljon. Huh! Hála Istennek! Éva elzavarta azt az álnok állatot. Végül is jó itt szétnézni.

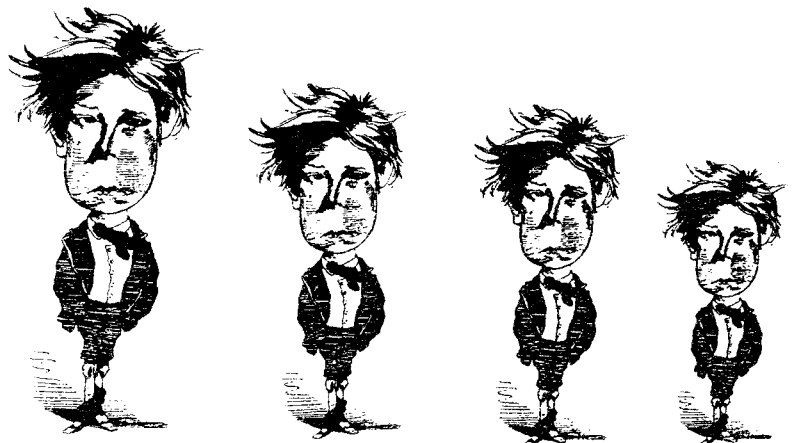
Micsoda csönd! Micsoda békesség! Igen! Így jó élni. Mi? Jaj! Ne! A kígyó! Azt hiszem...! Na ne! Ennek nem lesz jó vége! Éva! Ádám? Nem! Ne szakíts le! Ádám, ne csinálj ilyet! Hiszen mi olyan jó barátok vagyunk! Látod milyen rossz vagy?! Engem nem lehet csak úgy... le... sza... kí... ta... ni!

Füles Dalma - Zártosztály -

EMLÉKEZTETŐ AZ ISKOLATANÁCS 1992. JÚNIUS 3-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak: Kleinné Alföldi Sarolta MP,
Kunné Deák Etelka FH,
Várkonyi József JP,
Adorján Miklós FH,
Ehleiter Tamás MP,
Nagy Ákos JP,
Fehér Márta,
Horn Gábor,
Puskás Aurél

I. A jövő tanév időbeosztása

A tanárok részéről elhangzott, hogy körvonalazódik egy olyan javaslat, amely a jövő tanév időbeosztását a következő okokból kívánja átalakítani:

- túl hosszú az iskolaidő
- a jövő tanévben a 105 perces szakaszolás órarendi zavarokat okoz
- nehezen átlátható az időbeosztás így
- hosszú az ebédszünet

A vita során a diákok megerősítették, hogy szükséges az iskolában töltött idő csökkentése, de a módszerek kérdésében nem volt egyetértés!

Nagy Ákos és Ehleiter Tamás véleménye az, hogy az esetleges 60 perces órák túl fárasztóak, a testnevelés óra rövidítése pedig az aktív időt a minimumra csökkentené!

Várkonyi József: A diákok véleményét intézményes formában kell összegyűjteni.

Határozat: Objektív közvéleménykutatást kell folytatni a diákság körében a pedagógusközösség előterjesztésének egyes pontjairól.

Arról a kérdésről, hogy a tanítás kezdete továbbra is 1/2 9 vagy más időpont legyen-e, népszavazást kell tartani. Az utóbbi kérdés eredménye kötelező érvényű döntés.

II. Tanulmányi eredmények a III. negyedév után

A statisztikai összesítés áttekintése után eszmecsere-t folytattak a felek az informatika tárgy gépírás vizsgáinak technikai feltételeiről.

Várkonyi József: a vizsgaszituáció blokkolhat, ha bemelegítő szakaszt nem iktatunk a valóban értékelendő szakasz elé.

Ehleiter Tamás szerint viszont az is előfordulhat, hogy ha a kezdeti koncentráció visszaesésekor kezdődik az értékelt szakasz, az összeredmény a jelenleginél is gyengébb lehet.

Határozat: Továbbítsuk azt a lehetőséget az Informatika oktatóinak, hogy esetleg több értékelt szakasz (blokk) egésze adja a végső eredményt úgy, hogy a legrosszabbat ne számítsák bele az eredménybe a szaktanárok.

III. A tanítás nélküli munkahét egyes programjairól

Vita alakult ki az Iskolafórum szükségességéről, végül Nagy Ákos véleményével értettek egyet a jelenlevők: a diákság véleményét minden esetben figyelembe kell venni.

Határozat: - az Iskolafórum időpontja: június 24., 16.00

- Évzáró bull: június 26., este

- Iskolatanács: június 30., 16.30

Az Iskolatanács elhatározta, hogy - bár a hét az érintett tanulók számára a vizsgákra való felkészülés, a korrepetálás jegyében kell hogy elteljen - a sikeres vizsgákkal rendelkezőknek a következő programokat ajánlja:

- szaktárgyanként alternatív nap
- szakköri munka

Mindenki számára: osztályidők.

A gépterem rendjéről: az egyik terem a gyakorlás számára kell fenntartani, a másikat játékokra is; ha azonban a gyakorlás igénye túlnő az egyik terem kapacitásán, a másikat is csak gyakorlásra lehet felhasználni.

Határozott az IT arról is, hogy felhívja a tantestület figyelmét a iskola döntési rendjének tiszteletben tartására. Jelöljön meg a Szervezeti és Működési Szabályzat olyan tudnivalókat, melyekkel a döntési rend sérelme nélkül lehet gyors döntéseket hozni.

IV. A jogok - kötelességek tábla elemzése

1. Az udvar használatára vonatkozóan: célunk, hogy legyen jövőre elkülönített udvar-rész a Politechnikum számára

2. Egy tartózkodással a büfé-tilalom feloldva

3. Dohányzás-ügy: hatályos törvény tiltja a diákok dohányzását.

Az IT nyomtatékkal erősíti meg, hogy a diákok által látogatott összes helyiségben tilos a pedagógusok dohányzása is.

4. A testkultúra óra ügyében: az IT a tantárgyfelelősök és a szaktanárok hatáskörébe utalja a döntést a következő felvetett kérdésekben:

- beszámíthatók-e a 10% távolmaradás felett olyan tanórán kívüli sportfoglalkozások, melyeket a szaktanár folyamatosan könyvel?

- nem túlterhelő-e a fiúk testépítő foglalkozása

- nem túl "könnyed"-e a lányok intim torna foglalkozása. (szakmai kérdés)?

- indokolt-e az órák esetenkénti szünetbe nyúló időtartama?

Budapest, 1992. június 8

Puskás Aurél

CSAK HANGOSAN GONDOLKODOM...

...azon, hogy milyen pofátlan emberek járnak ebbe az iskolába. Erre a "meglepő" felismerésre akkor jutottam, amikor csütörtökön, az egyik szünetben elsősk közt ültem be - végre szabadon - a büfébe elfogyasztani a drága, de szegényes tízórait. Ettől persze még nem kellett volna kijelenteni, hogy milyen pofátlan emberek járnak ide. De amikor két falat közt felnéztem, arcomra fagyott a mosoly. A sorban állók között az egyik osztálytársamra lettem figyelmes. Ő volt az, aki a büfé-petíció aláírása ellen fennhangon agitálta az embereket.

De alig ocsudtam fel, máris belép egy újabb osztálytárs, ő a beadvány aláíróit ócsárolta nagy hangon. (Azt már csak zá-

rójelben jegyzem meg, hogy éppen ő volt az egyik személy, aki miatt nem lehetett a kantinba járni.)

Végre elérjük az IT-n, hogy feloldják a büfé-moratóriumot, és akkor olyanok gyűjtik be a mi munkánk gyümölcsét, akik a legtöbbet ártottak nekünk. Ez nem pofátlanság?! Igazságszerető ember vagyok, az eset után megkérdeztem az egyik "illetékest", mit gondol a történetekről. A válasz csak ennyi volt: "Ilyen az élet!"

Tényleg ilyen az élet?

Nagy Ákos - Zártosztály -

AZ ÁLMAIM ÉDENKERTJE

Gyerekkoromban sokat ábrándoztam az Édenkertről, hogy vajon milyen lehet. Sokszor faggattam szüleimet, hogy milyen a valóságban, de mivel nem tudtak róla igazán, hiteles dolgokat mondani, kitaláltam magamnak egy olyat, ami csak az enyém, és csupa olyan dolgokkal van tele, amit én szeretek.

A természeti adottsággal nem nagyon lényegesek, de muszáj lennie sok szép fának, bokornak, hegynek és persze egy gyönyörű víz-sésnek, amiben fürödni is lehet, de ezek elhelyezkedése nem megszabott. Ha lehet, mindig jó idő van, legalábbis a téli féléletidőktől szívesen eltekintenek. Nagyon szép zöld fű borítja az egész tájat, ami tele van különböző állatokkal. Sajnos a pókok, kígyók és egyéb hüllők kiszorulnak az én Édenkertemből, mert őket nem igazán szere-

tem. Annál jobban az emlősöket, ők rengetegen vannak. Sok őz, ló, elefánt, szelíd tigrisek és párdócok, szamarak, majmok és persze kutya, macska. A tengerpartról - mert az is van - mindig lehet látni a vidám delfineket ugrálni a vízben. Ilyen a környezet.

De persze nem egyedül élek ott. Ott vannak a szüleim, testvérem, barátaim és mindenki, akit szeretek, és aki engem szeret. Mindenkinek csupa jó tulajdonsága van, csak azoknak nem, akiket a valóságos életből - például anyut és aput - vittem át. Nekik megmaradhatnak a rosszabb tulajdonságaik is. Először is azért, mert nem is olyan nagyon rosszak, másodsor pedig, mert már úgy is megszoktam őket. Ők ezekkel együtt olyanok, amilyeneknek szeretem őket.

A munka valahogy kimaradt az álmaimból, de mivel ezek úgy is csak álmódosítások, nem is olyan nagy baj, hogy nem kell leckét írni, fizikát meg matekot tanulni, rendet rakni, szóval számomra nem túl szimpatikus dolgokat művelni. De tévé lenne. Tudom, hogy ez sem szép dolog tőlem, hogy ilyen környezetben tévét akarok nézni, de képtelen lennék például a keddi Twin Peaks-ekről lemondani, még akkor is, ha az Édenkertben vagyok.

Tehát ilyesmikről szoktam ábrándozni néha, de aztán vagy az anyu zavar meg, vagy az óra csörög, vagy nagyon rossz esetben egy tanár térít vissza a Valóságba. De azért nem is baj.

Luy Viola - FH -

Vendégoldal

ÖRKÉNY ISTVÁN - A GROTESZK MESTERE -
NYOLCVAN ÉVE SZÜLETETT.

EGY POHÁR

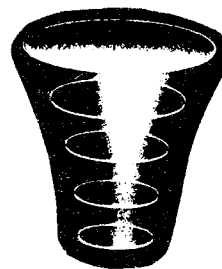
Koszos, kopott éjjeliszekrényen ott csillog a besütő nap fényében egy vizespohár. Látszik rajta, hogy léte reménytelen. Egyedül van, már évek óta csak innen látja a lakást - nem mintha oly nagy élményt jelentene a harminckét négyzetméteres otthon.

Korai éveiben csillogó életet élt. Szinte mindennap ittak belőle fröccsöt. Szerencsés órákban vendégek konyakot tölthettek belőle tivornyázó nyelöcsövikre. Néha még pezsgőspoharakkal is találkozott.

Régen nap mint nap elmosták, később már csak a szódabikarbónát keverték ki benne. Mire középkorú lett, fogmosópohárként költözött a fürdőszobába.

Aztán nem kellett a lakónak a fogmosópohár. Kihullottak a fogai. Megcsináltatta műfogsorát.

Ezt vigyázza most a pohár ott a szekrényen.

GROTESZK

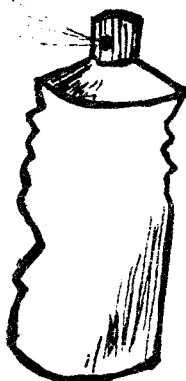
Kihúztam a véres kést -
Tudom, groteszk dolog,
Hogy a fejemben ilyen forog.
Szóval kihúztam a kést,
S kenyeret vágni volt kedvem.
Lehet, hogy örült vagyok,
Bizonyára, mert
Nem vettem volna meg
A szalonnázást sem.

Funk Ádám - Szent István SZKI -

PANJENOL

*Imádlak, Te tűzről pattant menyecske, csak
a harmadfokú*

égési sérüléseidet nem tudom feledni.

MESÉK ÉS ANTIMESÉK AZ MP-SEK TOLLÁBÓL

Mi mindenhez értenek a politechnikumi iskolapolgárok!

Az MP osztály tagjai nemcsak külön-külön, hanem kollektíven is képesek alkotni. Az alábbi történetek úgy születtek kommunikáció órán (tanári felkérésre), hogy valaki leírt egy mondatot, odaadta szomszédjának, ő folytatta azzal, ami az első mondatról eszébe jutott, majd szintén továbbpasszolta, és az "írlánc" addig tekergett, míg el nem készült egy-egy mű.

Lássunk most ezek közül néhányat! (A válogatásnál nagy jelentőséget kapott az a körülmény, hogy melyik kéziratot sikerült az elejétől a végéig elolvasni. Ezenkívül működött a cenzúra is.)

Az oroszlán és az ő éhsége

Az oroszlán a sivatagban elment vadászni nagyon éhes lévén. Lassan ment, finoman, halkán lépkedve. De hiába! Nem akadt semmi ennivaló a környéken. Már majdnem éhenhalt.

Egyszer csak arra ugrándozott egy kisgiduska. "Éppen jókor érkezett - gondolta oroszlán - csak kis híja, hogy éhen nem pusztultam". Lassan, óvatosan közeledett az ebédje felé. Sajnos az ebéd is észnél volt, és az apukája után loholt. Így az oroszlán más ebéd után nézett.

Elment az emberek falujába, bár tudta, hogy az életével játszik, de azt is tudta, hogy ha nem jut hamarosan ennivalóhoz, meghal. Az emberek ijedten fogadták, csak egy ember nem hátrált. A férfi (akit Palinak hívtak) odament az oroszlánhoz, és azt mondta:

- Ha nem leszel vegetariánus, az étleteddel fizetsz. De az oroszlán megette a bátor Pallt, és jóllakottan távozott a faluból. Egy időre megoldódtak táplálkozási problémái, bár Pall nagyon rágós volt...

Két fiatal, két vagy három csillag meg a Hold

Budapest, 1992. június 2. a Teréz körúton déli 12 órakor

- Képzeld, tudod mi történt?
 - Nem. Micsoda?
 - Majd időben elmondom.
 - Én azt hiszem, most jött el az ideje.
 - Na ne mondd!
 - De minek is jött el most az ideje?
 - Megmondtam, hogy várj, amíg eljön az ideje!
- Egy titokzatos idegen lépett közéjük, és így szólt:

- Majd mind a ketten megtudjátok, hogy minek és mikor jön el az ideje.

Ebben a pillanatban az ember - mintha ott sem lett volna - eltűnt. Kámforrá vált.

Az égen ekkor megjelent egy csillag, és a két fiatal magával szívta a semmibe...

Budapest, 1992. június 3.

Sokáig senki sem kereste őket. Csak a barátoknak tűnt fel, hogy csupán két csillag van az égen. Nem is igaz, három. No, meg a Hold. És éppen most kel fel a Nap. És csak felfele megy és megy és megy...

Szállj, csak szállj tovább...

A hullarablók behatoltak a sírba. Csodálkozva látták, hogy a sír üres. Pedig nem is volt ám üres, csak vakok voltak.

Tanulság: vakon ne menj sírbrablónak! Ha süket vagy, akkor se! Hőseink ugyanis nem hallották meg a

szirénázó autókból kiszálló rohamrendőröket, akik végül csuzlival a kezükben elkapták a hátrányos helyzetű fosztogatókat.

A drogos

Szép nyári délután volt. A madarak csiripeltek a fák ágain. Mókuskák ugráltak a mohalepte talajon. Egy medve számócát evett. A számóca piros volt. Az ég kék. Egy szatír lépett elő a bokorból. Belenyúlt a zsebébe keresve két fő tulajdonát: a plát és a szlpót. Már csak egy adag kokaint talált. Ezt be is adta magának. Úgy lebegett az élvezetektől, hogy nekiszállt egy fának. A fa kidőlt. A gyökerel alól gyűrűsférgék és ízeltlábúak másztak ki...
A drog ártalmas az egészségre!

A kék madár

Az én édes, drága papám elment a piacra, és ott vett egy madarat, amely énekelt, és kék színekbe pompázott. A neve: Aranyhangú kék madár. Nagyon okos és szép volt, így mindenhova eljutott a híre. Egyszer az történt, hogy az Óperenciás-tengeren túl lakó király magához hivatott. A madár szépségéről érdeklődött, és a hangját akarta hallani. De én nem szívesen mutattam volna meg neki, ezért azt mondtam, hogy

csak magnófelvételtől hallhatja. De ő ragaszkodott hozzá, hogy élőben láthassa és hallhassa a madarat. Ahogy ellenkeztem, a király egyre dühösebb lett. Végül látszólag kötélnek álltam, és megmondtam neki, hogy gyorsan hazaszaladok Aranyhangú kék madárért az Üveghegyen keresztül, mert úgy rövidebb. Persze nem akartam neki megmutatni a kincsemet, ezért inkább eldugtam, és egy másik

madarat vittem el neki Aranyhangú helyett.

- Dalolj szépen, kicsikém! - próbálta szóra bírni a király a megszerzett madarat. De az nem akart énekelni, nem is pislogott, és az volt a furcsa, hogy fejével lefelé lógott megkopasztva. És igen fura bőrszárnyai voltak. Na és a lába?! Miután a király lenyugodott, nekilátott falatozni: Ham-ham.

Scifi

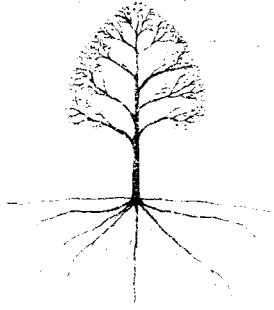
Egy hatalmas szörny pusztított a városban. Rabolt, kegyetlenül gyilkolt megállás nélkül. Szörnyű tettekre készült. Valahogyan meg kellett állítani, de megölni nem lehetett. Összefogtak a városlakók. Egy őrült városlakó kitalálta az ellenszert: iskolába kell zárni a szörnyet, és megtanítani vele a matekot. Az ötlet végrehajtása elég reménytelennek bizonyult mindaddig, amíg egy matektanár nő el nem vállalta ezt a kilátástalannak tűnő feladatot. Elkezdte kidolgozni a tervet, hogyan csalja be a suliba a szörnyet. Ekkor megjelent a színen kézenfogva Szupernagyi és Batman. A szörny rájuk nézett, és röhögőgörcsöt kapott. Ezt látván gyorsan elfogták, és bevonszolták az iskolába. Ott egyből elment a kedve a nevetéstől, de megtanulta az algörbét...

Joe története

Joe bement a kocsmába. (Joe szereti a sört.)

- Ide egy pofa sört!

Hirtelen belevágódott egy balta a mellette levő oszlopba. Joe megfordult, és élőholtakat pillantott meg, akik az állkapcsukat csattogtatták... Fogta magát és bosszúból meghegesztett két zoknit a térdig érő szélben. Akkora volt a bosszúvágya, hogy hazáig futott. Majd megállt, és két darab rózsaszín vízilovat vágott üldözőihez. A nagy ütéstől az egyik elájult, a másik sokkot kapott... Így jár, aki megzavarja Joe-t a sörivásban.

AZ ÉDENKERT

Előszó

Arról a szóról, hogy Édenkert, elsőnek a paradicsom mint zöldség jut eszembe. Aztán ha azt kérik, hogy képzeljem el az Édenkertet, megindul a fantáziám.

A szerző

Csendesen fújdogált a szél, s a homokszem - aki csak egy volt a többi milliók között - elmélázva űt a sivatagban. Azon töprengett, amit nagyapja, a szikla mesélt neki az Édenkertről.

- Ez egy csodálatos hely lehet. Tele óriási fákkal, rengeteg állattal, virágokkal. Nagy és erős szelek fújhatnak, és ezeket repülőszőnyegként lehet használni. Ez járt a homokszem eszébe, amikor hirtelen felkapta egy gyorsan termelt forgószél. Messzemenzse repítette a hátán, és a homokszem megrettenve konstataálta a helyzetet. Egész magasra fújta, aztán hirtelen lecsendesedett. A homokszem zuhanni kezdett. Rettenetesen megrémült, mikor észrevette a felé közeledő földet, ahova zuhant. Ám szerencséjére éppen arra járt egy pajkos szellő, és a hátára vette. A homokszem erősen

megkapaszkodott, nem akarta megismételni az előbbi esetet.

Sokáig utazott így, de mivel a szellő már nagyon fáradt volt, jobbnak látta járművet váltani. Mikor elrepült egy madár felett, gyorsan cselekedett, és máris annak hátán termelt. Egy fehér galamb volt. A homokszem most már kicsit pihenhetett új, a réginéi valamivel stabilabb járművén. A galamb nem is sejtette, hogy társat kapott.

Ahogy így repültek, a homokszem már egy kicsit felbátorodva elég merszet érzett ahhoz, hogy letekintsen. Egy hatalmas zöld őserdőt látott, tele állatokkal, kis tavacskákkal, folyókkal. A láthatáron egy gyönyörű, hétszínű szivárvány feszült az égboltra. A homokszem meglepődve vette tudomásul, hogy az Édenkertbe hozta a galamb. Egyszer csak érezte, hogy a madár megkezdte leszállási hadműveletét. A homokszem becsukta a szemét, és jól megkapaszkodott. Mikor kinyitotta, már leszállt a földre. Óvatosan tekintett körbe, majd megállapította, hogy végre szilárd talajon van. Leugrott a galamb hátáról, aki ebben a pillanatban röppent fel egy fa tetejére.

A homokszem csak most nézhetett igazán körül. Fantasztikus rétet

látott, közepén egy almafával. A fán egy kígyó kúszott, és éppen egy lánnyal és egy fiúval beszélt. A homokszem nem hallotta, mit mondanak, csak azt látta, hogy a lány leszakított egy almát a fáról, és beleharapott. Ekkor hirtelen elsötétült az ég, hatalmas felhőgomolyag jelent meg. Villámok csapkodtak, és megszólalt egy hang a magasból:

- A Paradicsomba immár soha többé be nem tehetitek a lábaitokat! Ezentúl a Föld lesz a lakhelyetek, boldoguljatok úgy, ahogy tudtok!

Mikor az utolsó szó is elhangzott, hirtelen újra világos lett, a madarak csicseregtek, és az angyalok viháncoltak a mezőn. De valami megváltozott. A fiatalok úgy eltűntek, mintha a föld nyelte volna el őket. Ezen elcsodálkozott a homokszem, de váratlanul egy játékos szélúrfi felkapta, és a magasba röpítette. A homokszem megijedt, és becsukta a szemét. Mikor kinyitotta, újra a sivatagban volt.

- Talán csak álmodtam? - kérdezte magától. - Lehet. Akárhogy is van, erre örökké emlékezni fogok. És emlék maradt, még több ezer homokóraszem lefolyása után is.

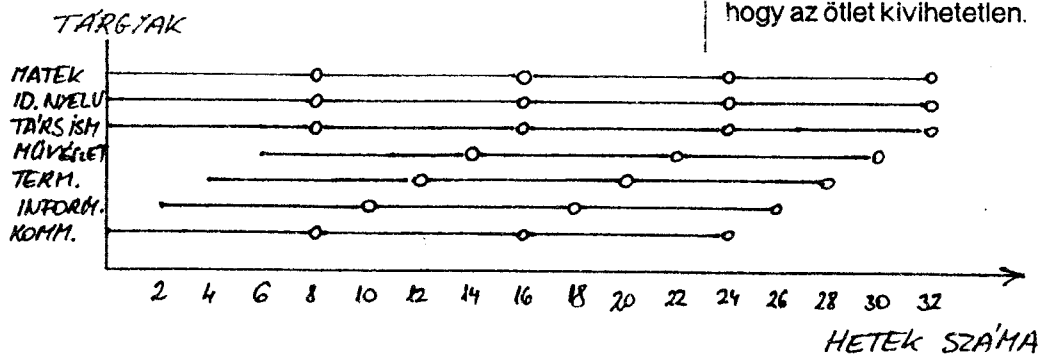
Török Livia - FH -

EGY JAVASLAT A VIZSGARENDSZER ÁTALAKÍTÁSÁRA

A Közgazdaságl Politechnikumban szerencsésnek érezheti magát mind tanár, mind diák. Vagy mégsem? Miért nem? A 8 év más rendszert súlykolt a diákokba, ez igaz. Az is, hogy egyesek nehezen váltanak. Vagy tán a diák érzi csak ezt? Egy biztos: a siralmas vizsgaeredményeken változtatni kell! De hogyan? De mit?

Egyszerű. Javaslatom a következőből áll: meg kéne hagyni a mostani 2 havonkénti vizsgáztatást, de csak tantárgyanként - azaz 1 tantárgyból 2 hónap elteltével lehet vizsgázni, de a többi tárgyhoz képest kb. 2 héttel csúsztatva, ezzel megvalósulna a folyamatos és a lüktető tanulási rendszer is. Tehát kb. 2 hetente kéne egy tárgyra készülni. (lásd az ábrát!)

Kiegészítés

A matekot és az angolt folyamatosan tanulnánk (feltételezett nehézségük miatt). Az első két héten csak tanulásmódszertan lenne (természetesen az angol meg a matek mellett), majd két hét múlva az informatika is bekapcsolódik, és így tovább. Egyedül november végén és június derekán lenne egyszerre három vizsga, a többi kéthetenkénti váltásokkal követné egymást.

Ennek a rendszernek az előnye, hogy - két eset kivételével - mindig két hét állna rendelkezésünkre, hogy felkészüljünk, azaz két hélig csak azzal az egy tantárggyal kellene - lehetne - foglalkozni, és a többi tárggyal való keverés esélye a mostani törtrészére csökkenne). Természetesen a második évfolyamtól minden menne úgy, mint eddig az elsőben. Mivel elméletem még finomításra vár, az is elképzelhető, hogy egy tökéletesebb változata végül megmaradna (mármint évfolyamokon keresztül). Am az is lehet, hogy az ötlet kivihetetlen.

Szmöre - FH -

TUDÓSÍTÁS A PARADICSOMBÓL

Jó napot! Ádám vagyok, az Édenkert közepéről, a Jó és a Rossz tudás fája alól beszéllek. Itt minden gyönyörű! Egyszerű, emberi halandó el sem tudja képzelni azt a bőséget, szemet kápráztató csodát, amit az Édenkert foglal magába.

Itt rögtön a Tiltott fa mellett egy oroszlánbarlang domborodik ki nehézkes szikláival a zöld pázsit és a piros, sárga, kék virágok közül. Mikor fúj a szél és hullámoz a fű és a virágtenger, úgy hat, mintha a barlang zöld párnákon lebegne. El tudják ezt egyáltalán csak képzelni is?

A barlang mögött egy óriási juharfa áll, ágai közt megannyi kis fészekből

fiókák csicseregése hallik. A fa gyökerei között - ha jól emlékszem - egy vakond család tengeti életét. Az állatok békében és megértésben élnek egymással. Nemrég azt tapasztaltam, hogy a vén oroszlán (így született) befogadott egy sánta özet, aki megbotlott egy lakomázó nyúlban. Az oroszlánkölykök ezután együtt játszottak az őzgidával.

Ha elmegyek sétálni, semmi nem zavarja meg a táj nyugalmát, legfeljebb néhány madár magas C-je. Évával sokszor órákat, napokat, sőt hónapokat is bolyongunk a Paradicsomban. Élelmünk mindig van, ha elfáradunk, van, hol nyugovóra térnünk. A folytonos mászkálás

nemcsak szórakozás számomra, mert Isten enget tett meg ennek a "gazdagságnak" a vezetőjévé. A társaság nem hiányzik. Ha beszélgetni akarok, ott van Éva, ha nem, akkor elküldöm vagy elmegyek sétálni. Csodás itt az élet, csak nehogy egyszer vége legyen. Még szeretném elmondani, hogy amit itt leírtam, mindössze egy kis ízelítő. Az Édenkert sokkalta nagyobb és szebb, hogy azt egyáltalán szavakkal le lehessen írni.

Elnézést, de most mennem kell, mert új lakó jön! (Káin)
Viszontlátásra!

Várkonyi Niki - Zártosztály -

Velünk történt

Nem is olyan régen, körülbelül három hete ünnepeltük a Politechnikum születésnapját. Két napon keresztül, különböző programokkal emlékeztünk meg magunkról, egyéves fennállásunkról.

Az első napon profi előadások közül választhattunk, délután az iskola két korosztálya, a jövő és a múlt nemzedéke mérkőzött meg többféle sportágban, az estéről pedig csak annyit - kommentár nélkül -, hogy színházban voltunk.

Poli-sport

A sportdélutánon volt tanár-diák foci, kosárlabda és röplabda is. Természetesen külön női és férfi ágon. Legelső sportként a női foci kezdett. A diákcsapat jól összpontosítva játszott, s ez meghozta számukra a 3:1-es győzelmet. (Féldő 3:1.)

Következett a férfi foci, melyben ifjaink csakúgy, mint a tanári gárda gyatrán-gyengén kezdett, de utána magukra találtak, s a közönség igen szép játékot láthatott. (Végeredmény: 2:2, féldő: 1:2.)

Ezek után került sor a női kosárlabdameccsre. A mérkőzést mondhatjuk egyoldalúnak is, mivel a tanárok nem igazán tudták kibontakoztatni tudásukat. A diákok percenként szórták a kétpontosokat, olykor büntetőket, s az ellenfélnek

csak kínkeservesen sikerült ... pontot dobnia - így beállítva a vég-eredményt, ami 38:2 volt.

Kis szünet után a vegyes röplabdázók törtek a pályára s mutatták tudásukat. (No Comment) A diákcsoporthoz sajnos nem remekelt. Pontatlan ütések, az összeszokottság és a kellő fegyelem hiánya jellemezte a csapatot. Ennek következményeként történt, ami történt. Lemosták őket a pályáról. De azért voltak jó megmozdulások is a diákok oldaláról. A tanárok pedig eddigi legfényesebb győzelmüket aratták. (16:27)

Utolsónak a kosárlabda férfi ága mérkőzött. Akár az előbb, most is tanári győzelem született (13:16). Úgy érzem, ebben a diákcsapat volt a ludas. Játéknak elkeserítő

volt, melynek következményeként a szurkolók száma a meccs végére erősen megfogyatkozott - mondhatnánk eltűntek a nézők.

A foci lezárásakor a tanárok beállították a számukra csúfos végeredményt, ugyanis a napot és a pontozást tizenegyes rúgások döntötték el. Ebben az iskola fiai jobbnak mutatkoztak, és sorban varrták be a bogycsót a hálóba. Győztünk!!! Örüljünk, de nyugodtan kijelenthetem, nem a győzelem a fontos. Megmozgattuk fáradt és elsorvadtagjainkat, s ez a lényeg. Zárom soraim azzal, hogy egy élményekben gazdag, mókáktól hemzseggő délutánt tudhattunk magunk mögött. Tehát örüljön mindenki, és pihenjen sokat!

Adorján Miklós - FH -

A második nap délelőttjéről szól a következő tudósítás:

Játék a korrallal

Az iskolánk első születésnapján rendezett programok egyike az emberi korok sajátosságait bemutató játék volt. Az osztályok és a tanári kar által kiállított csapatok mérték össze ereiket. A játék már reggel elkezdődött, a csapatok a rájuk jellemző jelmezekben jelentek (alliteráció! - a szerk. megj.) meg, majd megkapták a feladataikat. A munkák felosztása után a csoportok tagjai szétszéledtek. Ki aláírásokat és pecsétet gyűjtött, hogy ezzel is igazolja a korát, ki reklámszatyrok után caplatott a városban. Közben a suliban maradottak a termelket alakították át gyermekszobává, meghitt családi fészekké vagy dohos öreg szobává, de akadt csapat, aki a poklot juttatta eszébe a kíváncsiskodónak. Voltak olyanok

is, akik reklámfilmeket készítettek. A játékból nem maradt ki a könyvtár sem, itt a csapattagok az őket megörökítő képeket kutatták.

A lázas munka 11-ig tartott, ezután a csapatok egybegyűltek és játékos vetélkedőn csaptak össze. A versenyt eldöntő zsűrit befolyásolni itt egyenesen kötelező volt. Sokáig a csecsemők (Zártosztály) és az öregek (tanárok) csapata vezetett fej fej mellett, de az utolsó versenyszámban a babyk elhúztak, és így megnyerték a Vándormajom-díjat. A vesztesek sem búsulhattak, mivel minden csapat több kiló csokit, rágót és cukorkát oszthatott szét tagjai között.

Na-NÁ

A második nap délutánján rendeztük meg az iskola segítői, szimpatizánsai, barátai és használói tiszteletére a fogadást. A nyitóbeszéd, a politechnikai üdvözlő képeslapok és matricák szétosztása, valamint a születésnap torta felvágása után hangzott el a következő ünnepi szónoklat:

Igen Tisztelt Nagyérdemű Hallgatóság!

Azon oknál fogva gyűttünk e helyt egybe, hogy megüljük eme skóla egy éves születése napját. Meghatottan és érzékenyülő lélekkel gondolunk vissza a mindezidáig közösen lepergett időre.

Az Úr 1991-es esztendejének május havában találkozáink első íziglen deákjainkkal, kiket az első, s minden bizonytal sorsdöntő megmérés lázas izgalma hevített. Azótátul fogva életünk szüntelen öszvekapcsolódásban folyik Pest városának ódon negyedében, a dohos és patinás falak között és azokon kívül es. Egy-egy izben fel is kerekedtünk vala, megragadtuk vándorbotjainkat, s bejártuk kies hazánk egy vadvirágos vidékét, s Isten szép ege alatt háltunk.

Majd visszatérvén az otthont adó falak közé, nyugodt és elmélyült okulás következett ráink, izlgettük a hét szabad művészet, az aritmetica, a geometria, a grammatica, a musica, a retorica, a poetica s a dialectica gyönyöreit. S amely dolgokat öszvebölcselehtünk, meg is irtuk azokat gyöngybetűinkkel, s immáron közszemlére téve olvashatja el, kiben a kívánság megfogumzik.

A deákiség és a tudós professzorok jelen állapotja, az emelkedett elhatározottság táplálja szívünkben a reménységet, hogy még három esztendő elmúltával, a matúra előtt ugyanily olvatag hanyulat s bizakodás lengi be e falakat.

Most akhkoron bevégzem toastomat, s vénülő elmém s szívemmel köszöntöm ismételtten az ünneplendőket!

Prosit!

Gallai Zsófia
(a vének képviselőtében)

A két nap záróeseménye a házibuli volt, amely - a Guns n' Roses-koncerttel versengve - (remélhetően) kellemes emlékként marad meg valamennyi résztvevőben.

A PARADICSOM

Miután Isten megteremtette a növényeket, megteremtette a Napot, a Holdat és a csillagokat, és megteremtette a vízben élő állatokat, megteremtett minket is, szárazföldi lényeket. Igazán jó dolgunk volt. A Paradicsomnál szebb helyet ei sem tudtunk képzelni. Teljes volt a boldogságunk. Körös-körül zöld fák, valahol a fű magasabb volt, valahol pedig rövid. Békességben éltünk, és semmitől sem kellett félnünk. Amikor Isten megteremtett engem és társaimat, még nem tudtuk, hogy kik és mik vagyunk. És persze azt sem, hogy hol. Eleinte még ügyetlenek és esetlenek voltunk, de Isten vezetésével az Angyalkák elmondták, hogy miről is van szó, és megmutattak mindent. Ettől kezdve mindent úgy tettünk, ahogy Urunk, Isten elvárta tőlünk. Igazán meg volt elégedve mindannyiunkkal. Volt egy kígyó - rá még most is emlékszem -, mindig mindenbe beleütötte az orrát. Szóltunk Urunknak, de ő azt mondta, hogy ha minden olyan nagyon jó és egyszerű lenne, akkor unalmas lenne az élet. Kell egy kis változatosság. Így hát el kellett fogadnunk a kígyót olyannak, amilyen.

Egy nap Isten így szólt hozzánk: "Gondolkoztam, hogy miként lehetne még valamilyen érdekességet, más élőlényt teremteni, ami fölöttetek, állatok fölött uralkodik." Így hát Isten megteremtette Ádámot, majd egy idő múltán Évát is. Persze ő keresztelte el így őket. Mindenki nagyon örült az új jövevényeknek, de egy párunkat nyugtalanított az a gondolat, hogy ők fognak uralkodni felettünk. Ám ezt így kellett elfogadnunk, mert Isten szavainak senki sem állhatott ellen.

Urunknak volt egy kikötése. Ádám és Éva bármilyen gyümölcsöt fogyaszthatnak, csupán egyetlen fáról nem ehetnek: a Tudás fájáról. Ezt Ádám és Éva be is tartotta. Sokáig nem nagyon történt semmi. A zöld fák és füvek, a színes gyümölcsök megnyugtatóan hatottak ránk, Ádámra és Évára egyaránt. Igaz, Isten azt mondta, hogy a két ember uralkodjon felettünk, állatok felett, de ez az uralkodás nem is volt olyan borzasztó. Amikor ők fürödni mentek a tavakhoz, mi egy páran elkísértük őket. Amikor aludtak, mi is együtt aludtunk velük. Igazán boldog harmóniában éltünk együtt. Amikor Éva almát vagy más

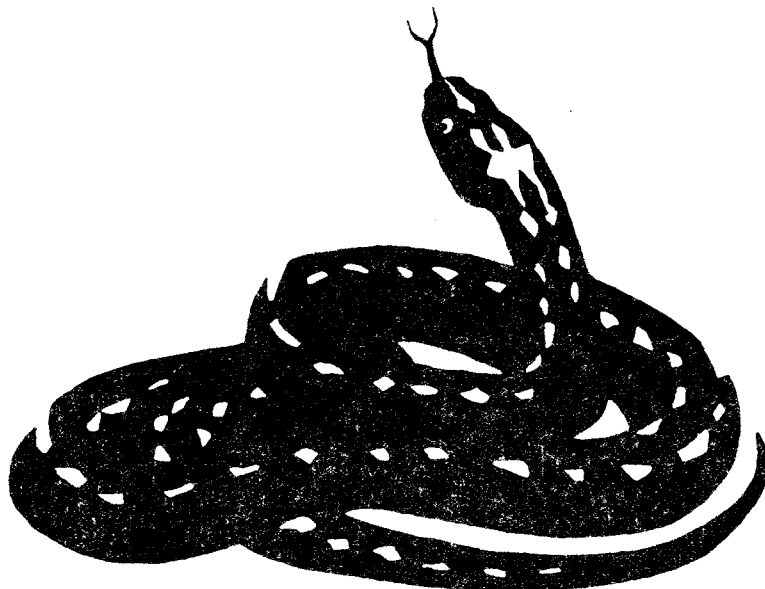
gyümölcsöt szedett magának és Ádámnak, megkínált bennünket is. Én is a kedvencei közé tartoztam. Igaz a tuskéim megszúrták néha az ujját, de ő ezzel nem törődött, hiszen tudta, hogy én nem tehetek arról, hogy igen szúrós tuskéim vannak.

A kígyó - akiről már az előbb beszéltem - mindig keresztelni akarta Ádám és Éva útjait. De ők mindig kitértek előle.

Egy nap Isten lejött hozzánk. Azt hittem, csak szét akar nézni, kíváncsi, hogy hogyan élünk. De nem. Ádám és Éva ki lett tiltva a Paradicsomból. Hogy miért, azt csak később tudtam meg. Tudtam, hogy a kígyó sántikál valamiben, de ezt nem gondoltam volna. Rávette Évát - azt nem tudtam meg, mi módon -, hogy egyen a Tudás fájáról. Már mondtam, hogy Isten megtiltotta, hogy egyenek erről a fáról. Bárhogy is akartak magyarázkodni, Isten nem engedett. Tényleg nem lehetett már semmit sem csinálni. De azért a kígyó is kikapott. De ezt majd máskor mesélem el.

Most menj, és segíts a nagymamának takarítani.

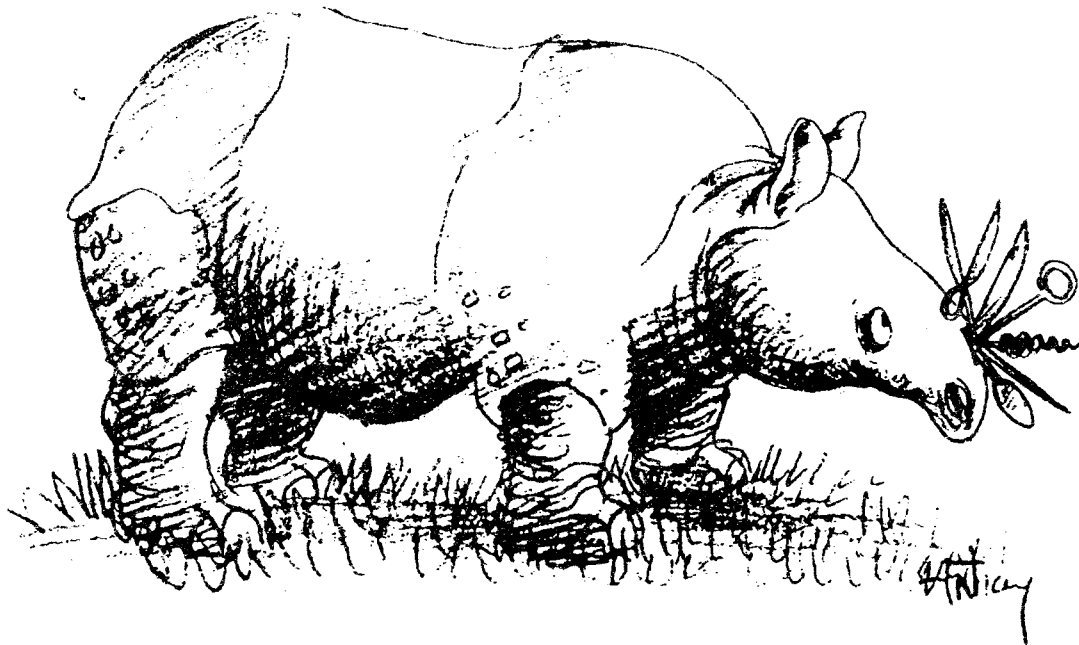
Horváth Timea - Zártosztály -

SZÓ- ÉS KIFEJEZÉSBŐVÍTŐ ROVAT

Ár ellen fát úsztatni... - Dick bácsi (Twin Peaks) = Szitával vizet hordani... - Géza (Politechnikum)

Miért félt a kallózómunkás a kiviktót!? - A válasz az Ókori civilizációk című könyv (ld. könyvtár!) 58. oldalán található. Az első megfejtő érdeemes jutalmat kap a lapszerkesztőtől.

ÉDEN

Az Éden egy olyan hely, ahol eddig csak három ember fordult meg. A három ember közül én voltam az egyik, az másik kettő pedig Ádám és Éva. Amikor én a Paradicsomban jártam, akkor már Ádám és Éva ki voltak űzve onnan.

Az Édenkert egyszerűen csodálatos, csak az az egy baj van, hogy sok a paradicsom és kevés a paprika. Rengeteg állat él ott, az oroszlántól kezdve a denevérig mindenféle fajta. Nagy csodálkozásomra még dinoszauruszt is láttam.

Mikor a Paradicsomban kószáltam, az volt a nagy szerencsém, hogy mindegyik állat csak növényekkel táplálkozott, és így éjszaka, amikor aludtam, nem kellett félnem a fenevadaktól, inkább nekik kellett félniük tőlem.

Egyik reggel, mikor már kipihentem magam, felkerekedtem, hogy körbejárjam az egész kertet. Elindultam Édentől nyugatra, hogy megkeressem a tudás fáját, mert nem voltam egy nagy észember. Bő egy óra alatt oda is értem. Körülnéztem, és ameddig a szem ellát, mindenütt gyümölcsfák álltak. Első

pillantásra felfigyeltem egy különös almafára. Az ösztönöm azt sugallta, hogy ez a tudás fája. Odaléptem. Az fa oszlopokkal volt körülvéve. Körbejártam, hátha látok egy rést, ahol beférek. De sajnos nem találtam, így hát elő kellett vennem a gyémántvágómat, hogy szétvágjam az aranyoszlopokat. Nekifogtam a munkához, nem is volt olyan nehéz, mint amilyennek képzeltem. Hurrá! - kiáltottam, mikor készen lettem. Egyből leszakítottam egy almát, és beleharaptam. Abban a pillanatban sokkal okosabbnak éreztem magam, mint előtte. A zsákomba még beleraktam néhány almát útravalónak, hiszen még nagy út várt rám, körbe akartam járni a Paradicsomot.

Ismét az ösztöneimre halgattam, és nekivágtam Édentől keletre. Most nem vált be a belső hang követése, mert ahogy elindultam kelet felé, abban a pillanatban kinn találtam magam az Édenből, ahova soha többé nem tudtam visszajutni.

Veres Gábor - Zártosztály -

A tanév értékelése

(ahogy a tanárok és ahogy a tantárgyfelelősök látják)

Június első napján minden szaktanár és tantárgyfelelős értesülhetett arról a lehetőségről, hogy az első tanévről véleményt mondjon, írjon a POLI-???? utolsó számába. Az alábbiakban azok gondolatai, meglátásai olvashatók, akik éltek ezzel a lehetőséggel, és lapzárta előtt eljuttatták észrevételeiket a szerkesztőnek.

Művészetismeret

Nem mondhatnám, hogy zökkenőmentesen telt-telik az első év. Elszomorít a sok nem bevált vagy megvalósíthatatlan-megvalósíthatatlan ötlet emléke, a rengeteg, fegyelmeléssel elpazarolt perc, az el nem készített, el nem olvasott házi feladatok tömege, a nem mindig jóindulatú kritikák és nem mindig igazságos észrevételek sora. Lehangoz az a nem túl eredményes küzdelem, amit - a tananyagon túl - azért vívtam-vívok, hogy mindenki vegye ember-számba felebarátját, figyeljen oda a másik gondolataira, ötleteire, mondataira, tetteire... Elkésérítő, ahogy a diákok egymás tanulását, alkotását akadályozzák vagy teszik tönkre sok esetben. Rossz megtapasztalni a figyelmetlenséget, türelmetlenséget, amely az osztálytársak között oly jellemző. (Ezt az összefoglalást egy csütörtök délutáni tanóra után írom, ezért vagyok ilyen elszontyolódott.)

A tantárgyfelelősi- és osztályértékeléseken, a szülőikkel folytatott megbeszéléseken sok figyelemre méltó észrevétel, javaslat hangzott el, amelyeket igyekeztem valamilyen mértékben feihasználni a tanítás során; bár azt is érdemes meg-

jegyezni, hogy ezek a vélemények elég gyakran szélsőségesek, egymásnak teljesen ellentmondók voltak.

Hál' Istennek, az első esztendő nem csupán negatív élményekből állt. Ha a munkára gondolok, úgy vélem, találtam partnereket az órákon, sikerült néhányat elcsábítani a Művészetek Oltárához, fontossá vált egyesek számára, hogy ismereteket szerezzenek az emberiség kultúrájából, sőt még olyanok is akadtak, akik presztizskérdést csináltak a művészetismeret vizsgájából. A többség jól-rosszul megfelelt a beszámoló követelményeinek, egyre tapasztaltabban, eredményesebben készült fel a megmérésre, és egyre rutinosabb vizsgázóvá vált. Ha pedig a sikertelenségek, kudarcok jutnak eszembe, akkor azal vigasztalódom, hogy a zseniális kultúraleírásokra, illusztrációkra, szavaltokra, megformált figurákra, fogalmazásokra gondolok, amelyek a tanév során születtek.

Jakab Judit

Az első negyedévben tanultak (olasz szavak) elég sok gondot jelentettek. Nem tartották elég érdekesnek ahhoz, hogy megtanulják. A második negyedévben a zenehallgatás jó volt, csak egy kicsit többet kellett volna foglalkozni. A harmadik negyedévben a fotózással sem foglalkoztunk eleget (sajnos). A művészetek (őskori, egyiptomi...) elég érdekesek voltak. Az utolsó negyedévben nagyon sokat foglalkoztunk a Bibliával, és ez nem mindenkinek tetszett. Nem ártott volna egy összefoglalót kapni ebből az anyagrészből (is). Az ókori görög művészeteket elég érdekesnek találom, de sokkal jobban tetszenek a görög mítoszok. Szerintem kéne egy éves összefoglalót (kérdéseket és anyagot) is kapnunk. Engem személy szerint érdekel a művészet, de ezzel nem mindenki van így, és őket nem ártana kirakni az órákról, mert maguktól nem képesek ki maradni.

Gyarmati Ildi -
Zártosztály -

JP-s vélemények a művészet óráról

- Szerintem jó volt, kicsit unalmas talán.
- A fegyelmeléssel vannak csak gondok.
- Unalmas a téma, de azért volt jó is, de ez nem a tanárnő hibája.
- Néha unalmas, de néha érdekes volt.
- Szerintem egész jó volt.
- Néhány emberrel van a gond, akiknek az óra mindig unalmas, és ezek állandóan beszélnek.
- Általában (sajnos) borzasztó uncsi az anyag, de tulajdonképpen az óra nem rossz.
- Elég jó, csak kicsit unalmas volt ez a sok-sok Biblia.
- Sajnos egyre unalmasabb lesz. Több olyan órát kellene tartani, amelyen mi is alkothatunk.
- Szerintem is.
- Nem, nem.
- Az első negyedévben nagyon jó volt, és fokozatosan lett egyre rosszabb. Lehet, hogy velünk van a legnagyobb baj, mert nem figyelünk az órán.
- Csatlakozom.
- Én nem. Kezdem unni a banánt.
- Állandóan unalmas és iszonyú. Csak a tételből tanulok.

Angol

Én Bérczi Péter csoportjának tantárgyfelelőse vagyok. Munkám nem járt sok gonddal és tevékenységgel, pedig nagyon szeretek intézkedni, ezért is vállaltam el ezt a feladatot.

Megbeszéléseink száma igen kevés volt, bár szerencsére nem merült fel sok probléma, ami megvitatásra szorult volna. A mi csoportunkban leginkább a fegyvellemmel voltak gondok, amit már többször is szóba hoztam, de csak most, év vége felé kezdett javulni a helyzet. A tanár úr - azt hiszem - túl engedékeny volt velünk, és mi visszaéltünk ezzel a helyzettel.

A tananyaggal és az óra menetével - úgy hiszem - a többség még van elégedve, de változatlanul azt állítom, hogy sokkal több fegyvellemre lenne szükség az órákon, és akkor nagyon jól lehetne haladni a csoporttal.

Rajkai Ildikó - Zártosztály -

Az év elején nehézségek léptek fel, mert a csoportban a diákok különböző szinten tudtak angolul. Ez a probléma megoldódott az év folyamán. Azóta nem tapasztaltam semmilyen nagyobb problémát. Azt viszont megjegyezném, hogy diákkollégáim legalább annyira közreműködhetnének, amikor egy diák tart órát, mint amikor egy tanár teszi ugyanezt. A tanárnővel nagyon meg vagyunk elégedve. Néha lehetne keménykezőbb, de ezenkívül le a kaiappal előtte. Egy ilyen csoport és tanár egyértelműen csak a Politechnikumban létezhet.

Gilisza - Zártosztály -

Társadalomismeret

A JP-sek véleményei

- Valami érdekességgel kéne feldobni.
- Az órákon nagyobb figyelem kellene és érdekességek.
- Rosszul van megszervezve az óra menete.
- Nekem tetszik.
- Fini, csak csoportban lehetetlen dolgozni.
- Szerintem jó, csak több figyelem kellene. Valószínűleg a témával van gond, és nem az óra menetével. Több érdekesség kellene, például múzeumba járás, vagy kiállításokra, vagy bármi, ami a törtéhez kapcsolódik, ez persze az óra keretében.
- A szerkezete tetszik, csak kár, hogy többen ezt nem tudják értékelni.
- Az óra menete egész jó, csak kár, hogy a fél osztály nem figyel.
- Kijavítanálak. Az egész osztály nem figyel, de nem rossz, csak tényleg kellene valahova járni az óra keretében.
- Tök jó, a legjobb óra.
- Sajnos én eleve utálok a történelmet, tehát abstart utálok. Maga az anyag nem rossz, az órák lehetnének izgalmasabbak (videózás, diavetítés, stb.).

- Nagyon-nagyon élveztem a múzeumba járásokat, és az lenne a jó, hogy nem egyszerre megy az egész osztály, így jobban lehet dolgozni... És az sincs megkötve, hogy pontosan mikor megyünk. Néhányan úgy vélekedtek, hogy csoportban nem lehet dolgozni, de ellent kell mondanom, mivel így mindenki tudja, hogy egyszer sorra kerül, és megpróbál valahogy dolgozni. A másik probléma, hogy a tanár úr sajnos nem tud nagyon fegyvelmezni (csak akkor, ha már nagyon felidegesítették), de megpróbál valami szint belevinni: mesél, humorizál, stb. Ezt sokan nem értékelik, és azt sem, hogy a tanár úr nagyon jól tanít, és szereti is csinálni. Ezért szeretek órákra jönni.
- Jobb lenne, ha több érdekességgel fűszereznék az órákat. Nagyobb rendet, csendet kellene teremteni.
- Csatlakozom.
- Az órák jók, csak több csoportos és üde feladatot kéne csinálni. Fűszerezve a múzeumi látogatásokkal.
- Száraz az anyag.
- Szerintem jó.
- Az anyag érdekes, jó, de az óra unalmas.

Matematika

"Nagyon nagy a zaj, ami megakadályozza, hogy rendszeresen megtanuljunk az anyagot."

"A fegyelemmel van a baj. Fizikai képtelenség így tanulni az órán."

"Az anyag aránylag jó, de az órán akkora zaj van, hogy nem lehet figyelni és tanulni."

"No comment"

"A fegyelem laza, tanulni nem lehet."

"A fegyelem kicsi, tanulni nem igazán lehet."

"A fegyelemmel van gond, így néha az az érzésem, hogy Hann tanár úr magának magyaráz, mivelhogy a zajban elvesztettem a fonalat."

"A fegyelemmel is, de főként a tanárral van baj. Tényleg magának magyaráz."

A tantárgyfelelős véleménye: a vélemények magukért beszélnek.

Srankó Balázs - FH -

A JP osztály szerint most már nem annyira rosszak az órák, hanem kifejezetten jók. Sokan meg vannak elégedve vele. Van, aki szerint tökéletes. Van viszont olyan vélemény is, miszerint "a Hann abbahagyhatná a nagyfiús viselkedését, és kicsit jobban is felkészülhetne az órákra." Van, aki nem akarja újratulni az általános iskolai anyagot. Sokaknak bajuk van a szóbelivel. Miért pont ebből az anyagból kell szóbelizni?

Az első negyedév anyaga nem volt rossz, és szerintem az órák sem voltak unalmasak, mert csoportokban ültünk, viszont a Tanár úrnak voltak olyan megjegyzései, amivel elvesztette több embernél a népszerűségét.

A második negyedévben szinte mindenki utálta a matek órát. Alig volt bent valaki. Ez azért is lehetett, mert megszűnt a csoportokban való munka, meg azért, mert a tanár úrnak nem bírták a rosszindulatú megjegyzéseit. Volt olyan ember, aki összesen két órán volt jelen. Az anyag nem volt valami fényes, és az órák is rosszak voltak. A legrosszabb negyedév.

A harmadik negyedév anyaga nagyon jó, érdekes és sokak szerint könnyű volt. Mégis annyi bukás született. Ez a magyarázat hiánya miatt történt, meg azért is, mert a vizsga szintje meg lett emelve. Szerintem még az ideiglenes tanárcsere is közrejátszott. Az órák rosszak voltak. Az sok embert dühített, hogy miután a tanárok beismerték, hogy véletlenül magasra tették a vizsga szintjét, a tanár úr a vizsga utáni első órán jól leszúrta az osztályt, hogy miért volt ilyen hülye. Az utána következő három órán sikerült az osztállyal bemagoltatni a vizsgakérdéseket, így igen jó eredmények születtek.

A negyedik negyedév anyaga jó, de sokan utálják a geometriát. Van, aki nem szereti a tanár úr kukacoskodását. Az órák jók. Van, aki nem szeretne szóbelizni.

Szerintem rossz az egész, van, aki még most sem érti a matematikát. A fegyelemmel is voltak gondok. Volt olyan óra, ami alatt kb. tíz ember távozott. Az órát úgy kellene megtartani, hogy mindenki megtalálja azt a nehézségű feladatot, ami le tudja kötni és meg tudja csinálni, mert így szerintem tök rosszak az órák.

Manuaba Wiwi - Zártosztály -

INFORMATIKA

Elérkezett az év vége, és a tantárgyfelelősök azt a munkát kapták, hogy az osztály nevében értékeljék és véleményezzék a tananyagot és a munkát.

Az FH osztályban sokaknak magával az óra menetével van gondjuk. Egy kicsit változatosabbá kéne tenni. A tanárnő igyekszik segíteni, bár ez nem mindig könnyű, mert sokan vagyunk egyszerre hülyék. Guityás Éva felvetette azt, hogy meg kell változtatni az órarendet. Ebben támogattuk is. A csoport egyik része szerint a másik gond az, hogy gyorsan haladunk a DOS-szal, és hogy abból nem

ártana korrepetálás. Az, hogy megtanultuk a DOS-t, szerintem hasznos dolog volt. A gépirás is hasznos lesz majd hosszútávon, ha még most nem is látjuk sok értelmét az egésznek. Amit feleslegesnek gondolunk, hogy meg kellett tanulni a HG-t és a Dr.Genius-t.

Összegzésül: A tananyag jó és fontos volt, de az órák, főleg a kilencven percesek egy kicsit unalmasak voltak. De hát gyakorlat teszi a mestert!

Szanitrik Andrea - FH -

Testkultúra

Nagyon fontos, hogy a tanév végén tapasztalatainkat összegezzük, a szükséges következtetéseket levonjuk. Ugyanakkor a POLI-???? olvashatósága azt kívánja, hogy a tantárgyblokkokról csupán rövid jellemzéseket adjanak az azokat vezető munkatársak. Tömören, de sokat mondani. Hogy tudom ezt ÉN(!) véghezvinni? Hosszas töprengés után arra jutottam, hogy a számok segítségével. A teljesség igénye nélkül: miből áll a test kultúrája 1991-92-ben a Politechnikumban?

A programban résztvevők száma:
a/ diákok (tanulmányilvántartás szerint)

1. évfolyam: 90 fő

5. évfolyam: 30 fő

b/ tanárok: 7 fő

Tanárok száma (45 perces alkalmakban mérve):

a/ az I. évfolyam 3 osztályában nagyjából egyformán:

kb. 190-200 óra

b/ az 5. évfolyamon kb. 40 óra

Kötelező sportágak a tanórákon:

-gimnasztika, relaxáció, kosárlabdázás, torna, úszás,
-társas tánc, intim torna (lányoknak), testépítés (fiúknak)

Gyógytestnevelés:

-majdnem egész éven át hetente 3-szor 60 percben,
-összesen kb. 90-100 foglalkozás

A délutáni másfél órás különfoglalkozások száma:

-kosárlabdázás: kb. 25 foglalkozás
-labdarúgás: kb. 15 foglalkozás
-testépítés: 5 foglalkozás

Versenyek, mérkőzések, egyebek:

-focimeccs: 7 alkalom
-futóverseny: 5 alkalom

-kirándulás: 2 alkalom
-kerékpárverseny: 1 alkalom
-majális rendezése: 1 alkalom
-tanár-diák sportnap: 1 alkalom

Molnár Lajos

A tanárváltás aránylag zökkenőmentes volt, de nekünk (FH) nehezebb dolgunk volt a többi osztályhoz képest.

Megítátásunk szerint a tananyag változatos, néha jó és néha rossz volt. Hemrik Kati tanárnővel jobban kijöttünk, mint Láng Andrea tanárnővel. Ő jobban és keményebben ragaszkodik az apróbb szabályokhoz, ami kisebb nézeteltéréseket eredményez.

A tananyagon változtatni kellene. Valamiből több és valamiből kevesebb órát kell tartani, pl.: táncból kevesebbet; kosárlabdából többet. A tananyagok sorrendjét néhány helyen fel kellene cserélni:

1. negyedév: gimnasztika,
2. negyedév: kosárlabda,
3. negyedév: body building,
4. negyedév: úszás.

Örömmel segítünk a jövődöbéli elsősöknek, hogy minél hamarabb beilleszkedjenek a mi "társadalmunkba".

Tisztelettel:

az FH osztály tantárgyfelelősei:
Nagy Ferenc és Zelenák Roland

Véleményem szerint a testkultúra órák igen jók voltak az első évben. Nagyon jó volt, hogy sokféle sporttal ismerkedhettem meg az órákon. Úgy vélem, hogy a tanórák színvonala is jó volt. A kötelező órára járással egyetértek. Szerintem a mai fiatalok keveset sportolnak, és ha nem ösztönzik őket, maguktól nem is járnának órára. Így a kötelező órára járás az ő érdekük is. Sajnos ezt kevesen értik meg, és inkább az öltözőben szeretnék heverészni. A fejszerelésről annyit, hogy jó lenne, ha a sulis beszerezne már jó tollasütőt. A mostani tornaterem az udvarral együtt - úgy hiszem - megfelelő. (Bár az út elég sok időt

el vesz a tanidőből.) Ezért jó lenne mielőbb saját tornateremmel rendelkezni.

Köles Áron - Zártosztály -

Először szeretném negyedévenként értékelni a dolgokat, azután összefoglalnám az egész évet.

1.: Ebben a negyedévben a kosárlabdázással foglalkoztunk, ami szinte mindenkinek tetszett.

2.: Ekkor főleg a relaxáció töltötte ki az órákat, ami már kevésbé volt népszerű. Ebben az időben kezdett érlelődni az órára járás gondolata. (Erről bővebben később!)

3.: A félév után úsztunk. Bevaliom, nekem ez tetszett a legjobban, és azt hiszem, sokaknak ez a véleménye. A 3. negyedévben vezették be a kötelező órára járás programját. Ez az döntés jó is meg rossz is. A tanároknak részben igazuk van, de nem biztos, hogy teljes mértékben. Javaslatot nyújtottunk be a tanári karnak, de azt egyhangúan leszavazták.

4.: Az utolsó negyedévben a lányok az intim torna területére pillantottak be, míg a fiúk a testüket edzették. Arról meggyőződtem, hogy a fiúknak nem igazán volt igényükre a testépítés. (Ez nem kritika!)

A kötelező órára járásba beletörődünk, és egyre jobban fogytak a százalékok.

Az egész évet összefoglalva csak annyit mondok: kibírtuk! A koncepcióról bebizonyosodott, hogy jó, de van mit csiszolni a gyémánton.

**Szabó Balogh Péter
(Nemecsek) - Zártosztály -**

Néhány (JP-s) vélemény az évről:

- Eluntam az agyam (főleg testépítésen).

- A taiajtornát utálom, a hidegvíz csak messziről szeretem.

- 1-2. negyedév: OK, 3. negyedév: nem kellett volna kötelezővé tenni

a bejárást, így kényszerre vált; az elvileg kellemes fellazulásnak szánt tesi nyomasztó lett. 4. negyedév: ld. az imént elmondottakat!
 - Nagyon sz..., hogy kötelező lett.
 - Nagyon fini, de nem lettem erősebb. Inkább úszni kellett volna.
 - Remélem, jövőre is lesz úszás.

Az MP osztály véleménye az egész éves testkultúráról

Kár, hogy bevezették a kötelező órára járást, több szabadság kéne. Aki nem akar, az úgy sem fog tornázni, csak a többiektől veszi el az időt.

Szadizmus! Lajos mániákus időhúzó.
 A tesi jó. Főösleges az a sok igazolás, hogy per pillanat miért nem tornázott valaki.
 Az óra végi előadások kissé túl sokáig tartanak.

LALA!

NEM MEGY TOVÁBB NÉLKÜLED!

A PARADICSOM

A Paradicsom a forró égövön belül, egy nagy, egységes kontinensen található. Az emberek pusztulása után pár millió évvel kezdődik a természet és az Isten megbékélése. A levegő kezd tisztulni, az állatok kezdik helyreállítani a földi életet. Isten jóvoltából a már majdnem kihalt állatfajok kezdenek szaporodni, és a veszély, amit az ember okozott, 3-4 millió év alatt elhárul.

Az ember által épített "csodák" leomlottak, és a földdel váltak egyenlővé. Az állatok éihetnek csak demokráciában egymással, mert Isten nem követte el azt a hibát, mint az embernél. Az embereket féllistenekké tette, ezért az egész Földet a hatalmuk alá hajtották, és már-már magukat tették Isten helyébe. Emiatt kellett eipusztulniuk egy

atomkatasztrófa következtében. A világ pusztulása után Isten belátta tévedését, és újra benépesítette a Földet növényekkel, állatokkal, de embert újra nem teremtett. A második teremtéssel Isten jobban meg volt elégedve. Megnyugodott, hogy többé nem kell teremtményeit elpusztítania. Fájt neki az első teremtés tökéletlensége, de boldog volt, hogy a második teremtéssel az igazi Édenkertet tudta megalkotni a Földön. A háborúk, zavargások, forradalmak kora lejárt. Minden állat jól érzi magát az Édenben. Az ég kékebb, mint máskor, a gyümölcsök nagyobbak, ízesebbek, szebbek. A természet összhangja most alakult ki igazán.

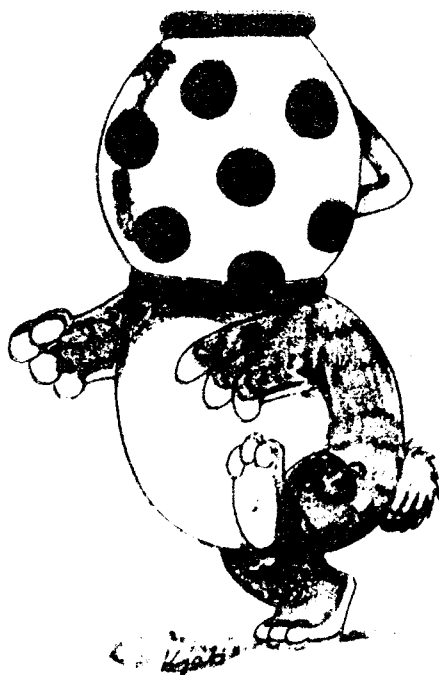
Rasztik Péter - FH-

KEDVES TÉNYLEGES ÉS POTENCIÁLIS POLI-????- CIKK-ÍRÓK!

Egy év eltelt. Mindannyian megtanultunk - így vagy úgy - a Word 5.5 szövegszerkesztővel bánni. Arra kérek minden - az írását a lapban megjelentetni kívánó - iskolapolgárt, hogy a jövőben gondolatait lemezezen rögzítse, és azon adja le a szerkesztőségnek. Ezzel igen megkönnyítené a szerkesztői munkát, és gyorsítaná egy-egy szám elkészítését és megjelentetését.

Köszönet azoknak az alkalmi vagy állandó munkatársaknak, akik már eddig is ezt a gyakorlatot követték!

- szerk. -

NEM SOKÓRA ÚJRA LÁTUNK!

POLI-????

- A Közgazdasági Politechnikum lapja -

- Felelős szerkesztő: Jakab Judit -

- Felelős kiadó: Horn Gábor -

- Tördelő szerkesztő: Csoncsi -

- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében (Budapest, 1096 Vendel utca 3/b) -

- 150 példányban -